

ZÁVĚREM

Z poznatků, které se ve sborníku podařilo shromáždit, je zřejmé, že rodina Jirušů zaznamenala v průběhu 19. století společenský vzestup. Od relativně vzdělaných křivoklátských lesníků přes Med. Dr. Vincence Jiruše, který, ač titulárně šlechtic, byl vůči staré rodové šlechtě stále ve služebním poměru,¹ po MUDr. Bohuslava Jiruše. Ten dosáhl zařazení do Vilímkova Národního alba mezi *výkvět českých lidí prací a snahami vynikajících a zasloužilých*.² Pravděpodobně především pro své vlastenecké smýšlení, mající kořeny spíše ještě v zemském patriotismu. Zasloužil se hlavně o Národní muzeum – nejen svou dlouholetou nezištnou práci

člena Společnosti, jednatele, inspektora botanických sbírek a dárce mnoha sbírkových předmětů, ale i svou závětí. Na základě provedeného výzkumu dnes máme podrobný přehled o knihovně, archiváliích a sbírkových předmětech uměleckých i běžné denní potřeby, které z jeho pozůstalosti přešly do muzejních sbírek. Víme také, jak bylo naloženo s finanční hotovostí a kterými cizokrajnými exponáty byly z Jirušova odkazu obohaceny jednotlivé přírodovědecké muzejní sbírky. Zapsal se trvale do dějin Národního muzea a budiž mu za to dík.

Milena Běličová

Obr. 59 – Vnučata Ely a Otakara Janotových: (vzadu zleva) Ivan Janota, Běla Motejlová, Jirí Kotrlík, (vpředu zleva) Jan Kotrlík, Helena Janotová, Otakar Motejl, Miloš Janota, cca 1934

¹ Podrobnější úvaha viz František SVÁTEK, Politické elity v historiografii a politologii: náčrt problematiky ideologie – slova – pojmu elity, Sešity pro soudobé dějiny AV ČR, sv. 20, 1994, s. 60.

² Národní album, Praha, Josef R. Vilímek, 1899, s. 41.